

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัด เทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

Creative Leadership in Digital Era of the School Administrators of Basic Education Institutions Under the Municipality in the 3 Southern Border provinces

^{1*} ณัฐรี พุกพบสุข Nuttharee Pukpobsuk

^{2**} จรุณี เก้าเอียน Jarunee Kao-ian

^{1,2} คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

^{1,2} Faculty of Education, Yala Rajabhat University

* First author, e-mail: nutpuk99@gmail.com

** Corresponding author, e-mail: jarunee.k@yru.ac.th

Received April 21, 2025; Revised April 28, 2025; Accepted: July 18, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัล และ 2) เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามตัวแปรเพศ ตำแหน่ง อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา รูปแบบการวิจัยที่ใช้คือ การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ ครู และผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาล ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปีการศึกษา 2567 จำนวน 298 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามมาตราส่วนลิเคิร์ต จำนวน 40 ข้อ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67-1.00 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.981 อยู่ในช่วง 0.67 ถึง 1.00 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น 0.981 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการทดสอบเอฟ เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการเปรียบเทียบแบบคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และ 2) ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามตัวแปรเพศ ตำแหน่ง อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา พบว่า เพศ อายุ และระดับการศึกษา ภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนตำแหน่ง ประสบการณ์ และขนาดสถานศึกษา ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้; ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์; ยุคดิจิทัล

Abstract

This research article aims to 1) study the level of creative leadership in the digital era, and 2) compare the level of creative leadership in the digital era of school administrators of basic education institutions, classified by gender, position, age, educational level, work experience, and school size. The research design used is quantitative research. The sample group consisted of 298 teachers and school administrators from basic education institutions under the municipality in the 3 southern border provinces in the academic year of 2024, selected through a stratified random sampling technique. The research instrument was a 40-item Likert scale questionnaire with Item-Objective Congruence (IOC) values ranging from 0.67 to 1.00, and a reliability coefficient of 0.981. The statistical methods used for data analysis included percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test. When significant differences were found, pairwise comparisons were conducted using Scheffe's method. The findings showed that: 1) the level of creative leadership in the digital era of school administrators of basic education institutions under the municipality in the 3 southern border provinces overall and in each aspect was found to be high, and 2) the comparison results of creative leadership in the digital era of school administrators of basic education institutions under the municipality in the 3 southern border provinces categorized by gender, position, age, educational background, work experience, and school size, revealed that gender, age, and educational background showed no significant differences overall. However, overall position, work experience, and school size showed statistically significant differences at the .01 level.

Keywords: The 3 Southern Border Provinces; Creative Leadership; The Digital Era

บทนำ

จากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกในยุคดิจิทัล เป็นการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคม ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ความท้าทายรูปแบบใหม่ในกระแสโลกาภิวัตน์ คือการก้าวเข้าสู่ยุคอินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง (Internet of things) กระทรวงศึกษาธิการในประเทศไทยได้มีนโยบายในการจัดการศึกษาในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2567 โดยการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ให้ทันสมัยและทันการเปลี่ยนแปลงของโลก ดังจะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีการจัดการศึกษาที่หลากหลาย มุ่งให้ผู้เรียนเก่ง ดี และมีความสุขควบคู่กับคุณธรรม สอดคล้องกับต้องการของผู้เรียนมากที่สุด มีการปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอน ให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงและเทคโนโลยีสารสนเทศที่เข้ามา สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 กำหนดให้มีกฎหมายแห่งชาติ จึงได้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2545 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พุทธศักราช 2553 ที่มุ่งเน้น

ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรมกระบวนการเรียนรู้ และการบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เหล่านี้ส่งผลกระทบต่อการศึกษารูปแบบต่างๆ เพื่อให้ทันสมัยและทันการเปลี่ยนแปลงของโลก รวมไปถึงการบริหารการศึกษาทั้งในระดับประเทศและในระดับโลก

องค์กรจึงมีความจำเป็นที่จะต้องผู้นำที่มีคุณลักษณะที่เหมาะสมและมีศักยภาพสูงปรับเปลี่ยนองค์กรให้ทันสมัย พัฒนาระบบทัศน์ใหม่ให้เกิดขึ้นในองค์กรขับเคลื่อนด้วยยุทธศาสตร์การบริหารจัดการใหม่ๆ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล (ศศิธรดา แพงไทย, 2562) ซึ่งผู้นำยุคใหม่ที่มีคุณลักษณะที่เหมาะสม และมีศักยภาพสูงจะสามารถนำพาสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายด้วยความสำเร็จ จากการศึกษาแนวคิดจากนักวิชาการและนักวิจัยพบว่า 1) ผู้นำต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล พร้อมทั้งจะปรับเปลี่ยนเปิดรับสิ่งใหม่ๆ 2) ผู้นำต้องทำงานเป็นทีม สร้างบรรยากาศแห่งความร่วมมือ 3) ผู้นำต้องมีความยืดหยุ่น มีความสามารถในการปรับตัว 4) การมีจินตนาการ หมายถึง การมีมุมมองไปในอนาคต 5) ผู้นำต้องมีความรู้ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้ล้วนเป็นคุณสมบัติที่มีอยู่ในตัวของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์ปัจจุบัน (กุสุมา ยี่ภู่, 2565) สอดคล้องกับแนวความคิดของ Basadur ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์เป็นการนำบุคคลอื่น (Leader People) อย่างมีกระบวนการ หรือวิธีการร่วมกันมีการศึกษาปัญหาอย่างละเอียด และแก้ปัญหาด้วยวิธีใหม่ๆ (New Solution) (Basadur, 2004)

สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีโรงเรียนในสังกัดแบ่งออกเป็น 3 ประเภท เป็น ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีจำนวน 32 โรงเรียน เป็นโรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นพื้นที่ซึ่งได้รับผลกระทบจากปัญหาความไม่สงบของพื้นที่ โดยลักษณะของพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และศาสนา เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมเกิดเป็นลักษณะเฉพาะที่แสดงความเป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของพื้นที่ จากรายงานสรุปผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2564-2566 จากคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบของนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ พบว่าทุกระดับชั้น มีคะแนนเฉลี่ยทุกรายวิชาต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของภาคใต้ และคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ และอยู่ในกลุ่มปรับปรุง 10 เปอร์เซนต์ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2565) ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพของการศึกษาโดยรวม แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาไม่สามารถแก้ไขปัญหาหรือฝ่าฟันอุปสรรคเหล่านี้ได้ ซึ่งถ้าผู้นำมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ จะต้องแสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้นำที่มีความรอบรู้ มีไหวพริบ และมีข้อมูลในเรื่องที่เป็นประเด็นปัญหา การแก้ปัญหาของผู้นำต้องอาศัยความรู้ที่จะกำหนดแนวความคิด การมีเชี่ยวชาญจะช่วยให้มีความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดที่คล่องแคล่ว และมีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี สามารถฝ่าฟันอุปสรรค มีการเปิดโอกาสให้บุคคลร่วมคิดแก้ปัญหา ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรจัดวิธีใหม่ๆ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหา (จินดารัตน์ โพธิ์นอก, 2561) และยังพบปัญหาอีกประการ กล่าวคือ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นกลุ่มบุคคลในพื้นที่ หรือจากเดิมเป็นครูสายปฏิบัติการสอนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ แล้วปรับเปลี่ยนสายงานเป็นผู้บริหารในพื้นที่ และได้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลานานหลายปี จึงมักจะบริหารงานแบบเดิมๆ ตามความคุ้นเคย

ประกอบกับในปัจจุบันการปฏิบัติงานตามนโยบายของเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของดิจิทัล หรือเทคโนโลยีต่างๆ เช่น นโยบายของเทศบาลนครยะลาที่ออกแบบภาพอนาคตที่รองรับการเปลี่ยนแปลงที่รุนแรงและไม่แน่นอนภายใต้แนวคิด Smart Green Growth City ที่ดำเนินการในหลากหลายมิติ โดยมีองค์ความรู้และเทคโนโลยี เป็นมิติที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนกลุ่มสังกัดเทศบาลนครยะลา ที่นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสถานศึกษา ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ผู้ค้นคว้าอิสระจึงเห็นถึงคุณสมบัติของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ที่มีคุณสมบัติของภาวะผู้นำที่จะสามารถฝ่าฟันอุปสรรค ปัญหาที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษาได้ ประกอบกับนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดของเทศบาลที่มีนโยบายการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารสถานศึกษา ดังนั้นผู้ค้นคว้าอิสระจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ว่าอยู่ระดับใด และเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามตัวแปรเพศ ตำแหน่ง อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามตัวแปรเพศ ตำแหน่ง อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวิธีการดำเนินการดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ผู้ค้นคว้าอิสระได้มุ่งศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยการสังเคราะห์งานวิจัย และแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ จากนั้นวิจัย 22 แนวคิด ซึ่งผู้ค้นคว้าอิสระได้ใช้เกณฑ์ ความถี่ตั้งแต่ 7 หรือร้อยละ 32 ขึ้นไป ร่วมกับการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับบริบทในยุคดิจิทัล ตั้งแต่ความหมายและวิวัฒนาการของยุคดิจิทัล การบริหารจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับยุคดิจิทัล และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนในยุคดิจิทัล ทำให้ผู้ค้นคว้าอิสระสามารถสังเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาได้องค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านวิสัยทัศน์ในยุคดิจิทัล ด้านความยืดหยุ่นในยุคดิจิทัล ด้านการทำงานเป็นทีมในยุคดิจิทัล ด้านจินตนาการในยุคดิจิทัล และด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ 1) ประชากรที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ได้แก่ ครู และผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปีการศึกษา 2567 จากจำนวน 32 โรงเรียน รวมจำนวนทั้งสิ้น 1,163 คน 2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู และผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาล ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปีการศึกษา 2567 จำนวน 298

คน ซึ่งผู้ค้นคว้าอิสระได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรยามาเน (Yamane, 1973 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2553) จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยใช้ขนาดของสถานศึกษาเป็นกลุ่มตามลำดับ จากนั้นใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการ จับสลากแบบไม่คืนกลับเป็นขั้นตอนสุดท้าย (Sampling Without Replacement)

3. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 40 ข้อ โดยผู้ค้นคว้าอิสระสร้างแบบสอบถามจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา และ ความรู้ที่ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับยุคดิจิทัล การบริหารจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับยุคดิจิทัล และ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนในยุคดิจิทัล พร้อมทั้งศึกษารูปแบบ และวิธีการสร้างแบบสอบถาม แล้วสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับตัวแปรที่จะศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านวิสัยทัศน์ในยุคดิจิทัล ด้านความยืดหยุ่นในยุคดิจิทัล ด้านการทำงานเป็นทีมในยุคดิจิทัล ด้านจินตนาการในยุคดิจิทัล และด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล โดยให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะในการศึกษาค้นคว้า

4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยแต่ละข้ออยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และ ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ทั้งฉบับมีค่า เท่ากับ 0.981

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ค้นคว้าอิสระขอหนังสืออนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม จากคณะครูศาสตราจารย์มหาวิทยาลัษฏาวิทยา เพื่อส่งไปยังสถานศึกษาให้กับครูและผู้บริหาร เพื่อให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม และส่งแบบสอบถามออนไลน์ที่สร้างโดยแอปพลิเคชัน Google Form ผ่านช่องทาง Line G-mail และ Messenger Facebook ของสถานศึกษา เพื่อเผยแพร่ให้กับครูและผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาล ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 298 คน หลังจากได้รับแบบสอบถามที่ส่งกลับมาผ่านแอปพลิเคชัน Google Form ดำเนินการวิเคราะห์ สรุปผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ค้นคว้าอิสระทำการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามที่ส่งกลับคืนมาทั้งหมด 298 ชุด หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ SPSS และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที (Independent t-Test) และสถิติทดสอบเอฟ (F-Test) และทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05 โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' Method)

ผลการวิจัย

1. ผลจากการวิจัยข้อที่ 1 พบว่าระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามภาพรวม และรายด้าน ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1	ด้านวิสัยทัศน์ในยุคดิจิทัล	4.42	0.69	มาก	1
2	ด้านความยืดหยุ่นในยุคดิจิทัล	4.26	0.79	มาก	5
3	ด้านการทำงานเป็นทีมในยุคดิจิทัล	4.32	0.79	มาก	3
4	ด้านจินตนาการในยุคดิจิทัล	4.30	0.82	มาก	4
5	ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล	4.34	0.75	มาก	2
รวม		4.33	0.74	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้ง 5 ด้าน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.74) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านวิสัยทัศน์ในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.69) รองลงมา คือ ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.75) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความยืดหยุ่นในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.79)

2. ผลจากการวิจัยข้อที่ 2 พบว่าการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามตัวแปรเพศ ตำแหน่ง อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน และในที่นี้จะแสดงตารางสถิติเพียงตารางที่ 2-4

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามตัวแปรเพศ

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	เพศ				t	P value
	ชาย		หญิง			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านวิสัยทัศน์ในยุคดิจิทัล	4.42	0.82	4.42	0.65	0.001	0.999
2. ด้านความยืดหยุ่นในยุคดิจิทัล	4.12	1.01	4.30	0.72	-1.258	0.212

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	เพศ				t	P value
	ชาย		หญิง			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
3. ด้านการทำงานเป็นทีมในยุคดิจิทัล	4.03	1.01	4.39	0.71	-3.119	0.002**
4. ด้านจินตนาการในยุคดิจิทัล	4.07	1.10	4.35	0.73	-1.794	0.070
5. ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล	4.20	0.91	4.37	0.70	-1.322	0.180
รวม	4.17	0.94	4.37	0.67	-1.487	0.142

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่า ภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูและผู้บริหารที่มี เพศ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการทำงานเป็นทีมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามตัวแปรตำแหน่ง

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	ตำแหน่ง				t	P value
	ผู้บริหาร		ครู			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านวิสัยทัศน์ในยุคดิจิทัล	4.81	0.29	4.39	0.71	5.753	0.000**
2. ด้านความยืดหยุ่นในยุคดิจิทัล	4.60	0.28	4.23	0.80	4.958	0.000**
3. ด้านการทำงานเป็นทีมในยุคดิจิทัล	4.40	0.25	4.31	0.82	1.235	0.220**
4. ด้านจินตนาการในยุคดิจิทัล	4.60	0.20	4.21	0.85	4.938	0.000**
5. ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล	4.69	0.30	4.31	0.77	4.958	0.000**
รวม	4.62	0.23	4.30	0.439	4.800	0.000**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามตัวแปรตำแหน่ง พบว่า ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูและผู้บริหารที่มี ตำแหน่ง ต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านการทำงานเป็นทีมในยุคดิจิทัลไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามตัวแปรอายุ

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	อายุ									F	p-value	คู่ที่แตกต่าง
	<40 ปี			40-50 ปี			> 50 ปี					
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ			
1. ด้านวิสัยทัศน์ในยุคดิจิทัล	4.42	0.68	มาก	4.34	0.73	มาก	4.51	0.66	มากที่สุด	1.191	0.311	-
2. ด้านความยืดหยุ่นในยุคดิจิทัล	4.28	0.85	มาก	4.16	0.81	มาก	4.36	0.71	มาก	1.252	0.290	-
3. ด้านการทำงานเป็นทีมในยุคดิจิทัล	4.35	0.86	มาก	4.23	0.80	มาก	4.39	0.73	มาก	0.821	0.481	-
4. ด้านจินตนาการในยุคดิจิทัล	4.27	1.01	มาก	4.20	0.77	มาก	4.42	0.70	มาก	1.401	0.240	-
5. ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล	4.24	0.82	มาก	4.22	0.79	มาก	4.55	0.59	มากที่สุด	4.402	.011**	(1,3) (2,3)
รวม	4.31	0.82	มาก	4.23	0.74	มาก	4.45	0.65	มาก	1.631	0.181	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามตัวแปรอายุ พบว่า ภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ครูและผู้บริหารที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสูงกว่า ครูและผู้บริหารที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปี และ ครูและผู้บริหารที่มีอายุระหว่าง 40-50 ปี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อจำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา พบว่า ภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ครูและผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่แตกต่างกัน

จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์ทำงาน พบว่า ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สูงกว่า ครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 5-10 ปี เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แตกต่างกับครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 5-10 ปี จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านความยืดหยุ่นในยุคดิจิทัล และด้านการทำงานเป็นทีมในยุคดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 ด้านจินตนาการในยุคดิจิทัล และด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านวิสัยทัศน์ในยุคดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน

จำแนกตามตัวแปรขนาดสถานศึกษา พบว่า ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูและผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดกลาง มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สูงกว่า ครูและผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดเล็ก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ครูและผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดกลาง มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แตกต่างกับครูและผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดเล็ก ทุกด้าน คือ ด้านวิสัยทัศน์ในยุคดิจิทัล ด้านความยืดหยุ่นในยุคดิจิทัล และ ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการทำงานเป็นทีมในยุคดิจิทัล และด้านจินตนาการในยุคดิจิทัล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อเช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพราะอาจเนื่องมาจากการดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและจุดเน้นการดำเนินงานตามนโยบายของเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้รองรับการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของดิจิทัลหรือเทคโนโลยีต่างๆ ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะของภาวะผู้นำที่ดีมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลเป็นกระบวนการคิดและการมองภาพรวมที่เป็นไปได้ในอนาคตที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่มุ่งความเป็นเลิศ สามารถทำงานเป็นทีม ซึ่งผู้นำในปัจจุบันต้องเป็นบุคคลที่สามารถสร้างบรรยากาศแห่งความร่วมมือ มีความยืดหยุ่น มีความสามารถในการปรับตัว ความร่วมมือ และความเชื่อมโยงที่ไร้พรมแดน การสร้างนวัตกรรม มีความเข้าใจในพฤติกรรมทั้งของตนเองและผู้อื่น มีจินตนาการ มีมุมมองเป็นจินตภาพที่มองไปข้างหน้า หรือมองไปในอนาคต อาจจะทำให้เกิดนวัตกรรมใหม่ หรือกระบวนการทำงานที่เป็นรูปแบบใหม่ และมีความรู้ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี สามารถนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการองค์การหรือสถานศึกษาได้อย่างสร้างสรรค์ ตลอดจนการที่ผู้บริหารเปิดใจรับเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้บริหารจัดการสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของอิตีซาม เจะหะ ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 พบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก (อิตีซาม เจะหะ, 2564) สอดคล้องกับงานวิจัยของจิรัตญา พรหมสมปาน ได้ศึกษา เรื่องภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก (จิรัตญา พรหมสมปาน, 2565) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับจินตนา แสนภูวา ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อกาปฏิบัติงาน ของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำ

เชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเช่นกัน (จินตนา แสนภูวา, 2566)

2. จากผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามตัวแปรเพศ ตำแหน่ง อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา พบว่า

2.1) ครูและผู้บริหารที่มี เพศต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูและผู้บริหารที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการทำงานเป็นทีมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษา มีการบริหารงานโดยไม่มีการแบ่งแยกว่าเป็นเพศชายหรือเพศหญิง และนำความคิดเห็นของครูมามีส่วนร่วมในการทำงานในสถานศึกษา โดยให้ความไว้วางใจและความเชื่อมั่นกับครูทุกคนอย่างเท่าเทียม ให้ความสำคัญต่อเพศในการปฏิบัติงานอย่างเท่าเทียมกัน ทำให้ครูและบุคลากรทุกคนไม่ว่าเพศใดได้รับความเสมอภาค เท่าเทียมกันในการปฏิบัติงาน รวมถึงการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ขึ้นอยู่กับศักยภาพความเป็นผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาของแต่ละบุคคล และในปัจจุบัน เพศชายและเพศหญิงมีความเท่าเทียมกันและเสมอภาคในทุกๆ ด้าน ซึ่งเป็นเหตุผลที่ ครูและผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามไม่ว่าเพศใด รู้สึกถึงภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการทำงานเป็นทีมมีความแตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยมากกว่าเพศชาย อาจเนื่องมาจากผู้บริหารมีปฏิสัมพันธ์และมีการส่งการผ่านสายบังคับบัญชา ในลักษณะของความเป็นทีมกับกลุ่มครูที่มีจำนวนมากในสถานศึกษาคือกลุ่มเพศหญิง โดยเห็นถึงความสำคัญของการทำงานเป็นทีม ทำให้กลุ่มครูเพศหญิงมองเห็นภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ชัดเจนกว่าครูเพศชาย สอดคล้องกับงานวิจัยของอามาล โต๊ะตาหยง ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาศูนย์เครือข่ายเรืองวิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามตามตัวแปรเพศ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน (อามาล โต๊ะตาหยง, 2561) และสอดคล้องกับงานวิจัยของภูวนาท คงแก้ว ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่าข้าราชการครูที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านพบว่าไม่แตกต่างกัน (ภูวนาท คงแก้ว, 2564)

2.2) ครูและผู้บริหารที่มีตำแหน่งต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูและผู้บริหารที่มี ตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านด้านการทำงานเป็นทีมในยุคดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมุมมองระหว่างครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลแตกต่างกันออกไป โดยมุมมองของผู้บริหารสถานศึกษาที่มองในด้านต่างๆ คือ ด้านวิสัยทัศน์ในยุคดิจิทัล

ด้านความยืดหยุ่นในยุคดิจิทัล ด้านจินตนาการในยุคดิจิทัล และด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ย่อมมองได้ลึกซึ้งและกว้างกว่าครูผู้สอน เพราะต้องเป็นผู้กำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของสถานศึกษา วางแผนเพื่อสถานศึกษาซึ่งรวมทั้งครูและนักเรียนไปสู่เป้าหมายที่ผู้บริหารสถานศึกษาได้ร่วมวางไว้ รวมถึงการจัดหา สรรหา เพื่อให้มาถึงนวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล เข้ามาใช้ในการสถานศึกษา ยกเว้น ด้านการทำงานเป็นทีมในยุคดิจิทัลที่ไม่แตกต่าง อาจเป็นเพราะระบบการทำงานในสถานศึกษาเป็นลักษณะการทำงานร่วมกันทั้งคณะครูและผู้บริหาร ซึ่งส่งผลให้มุมมองการทำงานเป็นทีมของครูและบริหารรู้สึกไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญภา ศรีภูธร ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง จำแนกตามสถานภาพในการทำงาน พบว่า โดยรวมและรายด้านมีความแตกต่างกัน (เพ็ญภา ศรีภูธร, 2562) สอดคล้องกับงานวิจัยของบุญรักษา กาลาศรี ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน พบว่าโดยรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (บุญรักษา กาลาศรี, 2567)

2.3) ครูและผู้บริหารที่มีอายุต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานสังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้โดยภาพรวมไม่แตกต่าง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ครูและผู้บริหารที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานสูงกว่า ครูและผู้บริหารที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปี และ ครูและผู้บริหารที่มีอายุระหว่าง 40-50 ปี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการแสดงออกถึงการมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลนั้นต้องอาศัยปัจจัยหลายๆ ด้านประกอบเข้าด้วยกัน เช่น การมีวิสัยทัศน์ การคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ ทักษะการใช้เทคโนโลยี รวมถึงความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการ ทำให้ครูและผู้บริหารที่มีช่วงอายุต่างกัน รับรู้ถึงภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาพื้นฐานและมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ที่มีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างเร็ว และทันสมัยมาก ซึ่งการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสถานศึกษาของผู้บริหารในมุมมองของครูและผู้บริหารที่มีช่วงอายุสูง หรือใกล้เกษียณอาจมองว่าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของบริหารสถานศึกษาของตนเองว่าการบริหารงานโดยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาใช้ได้ดี แต่ในขณะที่มุมมองของครูและผู้บริหารที่อายุน้อยในวัยทำงาน เห็นถึงความจำเป็นและความเหมาะสมว่าเทคโนโลยีตัวใดบ้างที่มีความทันสมัยอย่างแท้จริง จึงส่งผลให้ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่ช่วงอายุต่างกัันมีมุมมองในด้ามนวัตกรรมและเทคโนโลยีแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธินันท์ วงค์มุสิก ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม7 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาจำแนกตามตัวแปรอายุ พบว่าโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ มีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (สุทธินันท์ วงค์มุสิก, 2665) สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวนีย์ เกียรติ

พรศักดิ์ ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพะเยา เขต 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรในสถานศึกษา เกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพะเยา เขต 1 จำแนกตามอายุ พบว่าโดยรวมไม่แตกต่างกัน (เสาวนีย์ เกียรติพรศักดิ์, 2566)

2.4) ครูและผู้บริหารที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูและผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันสามารถพัฒนาตนเองได้ เช่น การเข้าไปเรียนรู้หรืออบรมเพิ่มเติม เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเอง นอกจากนี้กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดที่คอยให้การส่งเสริมและสนับสนุน พัฒนา ครูและผู้บริหารให้มีศักยภาพ มีการอบรมให้หัวข้อต่างๆ เพื่อพัฒนาครูและผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง ทำให้ไม่ว่าครูและผู้บริหารจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือ สูงกว่าปริญญาตรีมีความเท่าเทียมกัน มุมมองที่เห็นต่อการแสดงออกของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจึงไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของละมุล รอดขวัญ ได้ทำการศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารตามทัศนะของครูโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 7 พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีทัศนะต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมไม่ต่างกัน (ละมุล รอดขวัญ, 2565) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ แนนตี นุชภู ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ จังหวัดนราธิวาส พบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน (แนนตี นุชภู, 2567)

2.5) ครูและผู้บริหารที่มี ประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สูงกว่า ครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 5-10 ปี เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แตกต่างกับครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 5-10 ปี จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านความยืดหยุ่นในยุคดิจิทัล และด้านการทำงานเป็นทีมในยุคดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านจินตนาการในยุคดิจิทัล และด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านวิสัยทัศน์ในยุคดิจิทัลไม่แตกต่าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูที่มีประสบการณ์การทำงานงานแตกต่างกัน ได้รับผิดชอบงานแตกต่างกันไป เช่น ครูบรรจุใหม่ ซึ่งเป็นครูมีประสบการณ์น้อย ผู้บริหารก็มีโอกาสให้ความสนใจในศักยภาพเนื่องจากผู้บริหารเล็งเห็นว่าพึงจบการศึกษา ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่ทันสมัย สามารถช่วยเหลืองานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับสถานศึกษา นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับครูที่มีประสบการณ์การทำงานมานาน โดยมักแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานเป็นหัวหน้างาน อาจเป็นเพราะมีประสบการณ์การทำงานในฝ่ายต่างๆ มาแล้ว มี

ความรอบคอบ และชำนาญ ซึ่งการได้ทำงานร่วมกันระหว่างครูและผู้บริหารสถานศึกษาจะเป็นสิ่งที่ทำให้ครูได้เห็นภาวะความเป็นผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารได้ชัดเจน ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างก็มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณภา ทะอินทร์ ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย พบว่า ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย จำแนกตามประสบการณ์ พบว่าทั้งภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (วรรณภา ทะอินทร์, 2565)

2.6) ครูและผู้บริหารที่ทำงานใน ขนาดสถานศึกษาที่ต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูและผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดกลาง มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สูงกว่า ครูและผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดเล็ก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ครูและผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดกลาง มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน แตกต่างกับครูและผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดเล็ก ทุกด้าน คือ ด้านวิสัยทัศน์ในยุคดิจิทัล ด้านความยืดหยุ่นในยุคดิจิทัล และ ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการทำงานเป็นทีมในยุคดิจิทัล และด้านจินตนาการในยุคดิจิทัล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาขนาดกลางหรือขนาดใหญ่ มีโครงสร้างการบริหารงานในสถานศึกษาเป็นไปตามรูปแบบ มีครู ผู้บริหารสถานศึกษา ทรัพยากร และอาคารสถานที่เพียงพอ ส่งผลให้ผู้บริหารในสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่ สามารถดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จได้ชัดเจนกว่า ครูและผู้บริหารมองเห็นภาวะความเป็นผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลได้ชัดเจนกว่าสถานศึกษาขนาดเล็ก สอดคล้องกับงานวิจัยของบุญรักษา กาลาศรี ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามขนาดสถานศึกษา เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน พบว่าโดยรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (บุญรักษา กาลาศรี, 2567) และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณภา ทะอินทร์ ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย พบว่า ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร สถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่าทั้งภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (วรรณภา ทะอินทร์, 2565)

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยผู้วิจัยขอเสนอองค์ความรู้ใหม่ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัล

จากภาพอธิบายได้ว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัล มี 5 องค์ประกอบ คือ 1) ด้านวิสัยทัศน์ในยุคดิจิทัล 2) ด้านความยืดหยุ่นในยุคดิจิทัล 3) ด้านการทำงานเป็นทีมในยุคดิจิทัล 4) ด้านจินตนาการในยุคดิจิทัลและ 5) ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล

บทสรุป

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามตัวแปรเพศ ตำแหน่ง อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา พบว่า ตัวแปรเพศ อายุ และระดับการศึกษา ภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนตำแหน่ง ประสบการณ์ และขนาดสถานศึกษา ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติงาน และวิสัยทัศน์ สร้างบรรยากาศในการทำงานให้มีความสุข พร้อมปรับเปลี่ยนวิธีคิดในการบริหารให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในยุคดิจิทัล
2. ผู้บริหารต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีมผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล สามารถสร้างแรงจูงใจ ในการจุดประกายความคิด และจินตนาการ ให้กับครูส่งเสริมสนับสนุนในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารมาใช้ในการบริหารงานทั้ง 4 ฝ่าย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกอันจะส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กุสุมา ยี่ภู่. (2565). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ตามหลักกัลยาณมิตรสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์*, 9(1): 482-490.
- จินดารัตน์ โพธิ์นอก. (2561, 29 สิงหาคม). ผู้นำเชิงสร้างสรรค์. *เดลินิวส์*, หน้า 23.
- จินตนา แสนภูวา. (2566). “ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2”. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จิรตญา พรหมสมปาน. (2565). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3. *การประชุมมหาดไทยวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 13 (น. 2020-2037)*. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- แนตี นุชภู. (2567). “ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดนราธิวาส”. *การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญรักษา กาลาศรี. (2567). การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1. *วารสาร มจร.อุบลปริทรรศน์*, 9(1): 87-99.
- เพ็ญภา ศรีภูธร. (2562). “การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่”. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา*. บัณฑิตศึกษา: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ภูวนาท คงแก้ว. (2564). ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. *วารสารวิชาการร้อยแก่นสาร*, 6(4): 82-97.
- ละมุล รอดขวัญ. (2565). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารตามทัศนะของครูโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 7. *วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและงานวิจัย*, 4(2): 151-162.
- วรรณภา ทะอินทร์. (2565). “ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย”. *การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ศศิธรดา แพงไทย. (2562). รูปแบบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*, 6(7): 3299-3313.

- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2565). รายงานผลการทดสอบระดับชาติ
ขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2564 บทสรุปข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย. กรุงเทพมหานคร: ห้าง
หุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์อักษรไทย (น.ส.พ.ฟ้าเมืองไทย).
- สุทธินันท์ วงศ์มุสิก. (2565). “ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนัก
บริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 7”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหาร
การศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- เสาวนีย์ เกียรติพรศักดิ์. (2566). “ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพะเยา เขต 1”. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยพะเยา.
- อามาล โต๊ะตาหยง. (2561). “ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน ศูนย์
เครือข่ายเรืองวิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 1”. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ยะลา.
- อิตีซาม เจ๊ะหะ. (2564). “ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2”. การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- Basadur, M. (2004). Leading other to think innovatly together: Creative
leadership. *Journal of The Leadership Quarterly*, 15(1): 103-121.

